

Снежана Живковић

ХИП ХОП ШАЈКАЧА

скоро дечија представа

Београд 2005,

Улоге:

Марко – хип – хопер илити репер,
нема надимак Еминем

Душан – млађи брат који би да буде
хип – хоп звезда

Тата Живорад – репер матори

Комшија Милорад – репер силом

Баба Стана – реперка матора (ако
позориште нема згодну старку, може да
буде деда Станко)

Јован - Марков друг. Као зна да
свира...

Мома – рокер, са гитаром

Уводни интерлудијум

Перформанс пре почетка представе, нешто што би се
могло превести као међучин или још лепше уметак.
Рецитатори, са паролама и натписима о јазу генерација...

Још си мали па не схваташ живот
Кажу мени и мама и тата
Нити схваташ јер си тако мали
Откуцаје животнога сата

Драга мама а и тата драги
Не размишљај о томе ни мало
Док сам мали мени је све лепо
И до игре само ми је стало

И до игре и до лудовања
Мимо ваших забрана свих врсти
Уживам кад случајно се десе
У пекмезу умазани прсти

Зато мама а и тата драги
Пустите ме живот је далеко
Памет стиче онај ко ужива
Мали мудрац ово вам је рек`о

Док сам још дете
Попећу се на врх највише планине
Ове наше планете
И дохватићу звезду сјајнију
Од косе моје баке и њену светлост
Просућу на све уморне и тужне
Док сам још дете
Допливаћу до дубина морских немани
И на дну океана
Сакривену испод стења и зелених алги
Кроз стражу састављену од китовог репа
Ајкулиног зуба и јежевих игала
Пронаћи ћу шкрињу са златним кључићем
Што отвара срце свакога човека

Док сам још дете
Украшћу из комшијске авлије најлепшу јабуку
Поклонићу је најлепшој плавоокој девојчици
А пре тога ћу јој повући кикицу

Док сам још дете
Уметнућу стрип у уџбеник из историје
И правдати се мами: Учим!
Не могу сад да избацам ђубре!

Док сам још дете
Запеваћу песму чије ће ноте одскакутати
До ува свих које волим
Док сам још дете написаћу песму
Док сам још дете

Пароле:

Не туците децу, без обзира што личе на вас!
Децо, будите пријатељи старијима. Они се не сналазе
најбоље у шуми модерне технологије.
Укључите их у ваш свет.

*Музика. Да, музика али – хип хоп. И то неки добар
хип хоп.*

*СЦЕНА : Обична дневна соба. Оно што се истиче је
ЦД плејер, јер како је написао чика Чехов ``ништољ
који виси на зиду у првом чину, у четвртом мора да
опали``. Тако ће бити и са ЦД плејером. Имаће
функцију.*

*Марко, седи за столом крај гомиле књига и пише. У
фотељи крај пећи (шпорета, радијатора) седи и
плете баба Стана.*

Марко

ма – те – ма – ти – ка ... математика, патика, свастика,
пластика. цастика ... не... не

Баба Стана

(старачким гласом – логично, је л'?)

Ако синко, само ти учи. У моје време није било толико школа. По једна на 20 села. Свршила бих и ја школе да је имао ко да ме школује. Но, лепо је било и крај оваца. Блеје, блеје, блеје ... Онда те ко свако женско чељаде удају и готово ... ал лепо је било и с мојим човеком...

Марко

(не слуша баба Стану, покушава да римује)

Математика ... не, не ... геометрија ... римује се са Петрија ... може то је лепо. Значи овако (устаје и репује)

Он има жену Петрију

А предаје геометрију

(застаје замишљено. Размишља, онда развуче велики осмех).

Није лоше. Идемо даље. *(седа за сто и наставља да пише)*

Улази тата. Кад види Марка за столом, застаје и крсти се.

Тата Живорад

Марко, сине!?! Да ли ја морам код очног лекара или си се ти заиста прихватио књиге. О, свети Василије, чудотворцу – знао сам да ће помоћи то што сам га летос водио у манастир. Даће Бог па ће и моје дете

бити одлично а не само оног носође Перића што се на сваком родитељском натрти до мене и расте ко квасац кад се читају оцене оном његовом уображенку а ја у земљз пропадам од оцена овог мог. Хвала ти св. Василију и св. Николи и св. Петру и свим свецима и из Библије и ван ње.

Марко

Јесте тата, ја сам се променио. Одлучио сам да успем у животу.

Тата Живорад

О хвала ти Боже. Обећавам ти да ћу сваке недеље ићи у цркву и молити се... Заиста је био ред да поправиш оцене. И зашто ми ниси рекао да имаш толико јединица. Хтео сам да доживим нервни слом.

Марко

Да сам ти за сваку јединицу говорио доживео би седам нервних сломова. Овако си ти здравствено добро прошао.

Тата Живорад

Е, па Марко ти заиста претерујеш...

Баба Стана

Живораде, сине, магаре моје велико. Не ометај дете док учи.

Тата Живорад

Нећу, нећу. Ево ја из ових стопа идем. Идем. Да не сметам мом златном детету. Идем по цигарете и на кафу код комшије Милорада.

Баба Стана

Живораде, сине, магаре моје велико. Купи нешто и своме Марку. Не троши новце више на те глупе цигарете.

Тата Живорад

Али мама, па знаш да ми је фирма пропала... нема више

Баба Стана

Живораде, сине, магаре моје велико. . .

Тата Живорад

Добро, добро ... шта ћеш сине да ти купи бабо? Јарца печеног?

Марко

Неки хип-хоп.

Тата Ж

Молим?

Марко (гласније)

Хип -хоп!

Тата Ж

Не! Тоо не! Ти си мушкарац и не купујем ствари за девојчице! Не!

Баба Стана

Живораде, сине ...

Тата Ж

Добро, добро, добро --- Одох ја ... хип – хоп , јао
људи моји...

*Марко наставља да пише, баба Стана да плете.
Улази млађи брат Душан и чита књигу "Еминем".
Читајући не види ништа пред собом те удара у
столицу, па у сто, па у бабину фотелју.*

Душан

Бато, бато! Види шта каже Еминем : "Кад сам схватио да желим да будем репер, укапирао сам да за то не морам да идем у школу. Једино сам желео да репујем и једног дана постанем звезда."

Марко

И?

Душан

Ја нећу више да идем у школу. Хоћу да будем репер.

Марко

Ма је ли!? Да нећеш можда и дрогу да продајеш?
Таман ти је девет година.

Баба Стана

Слабо овде у нашим крајевима успева репа али ако баш хоће да гаји репу треба му помоћи. Лепо је то.

Марко

Ти си Душане, стварно блесав. Иди пиши домаћи, пребиће те мама кад дође с посла што га ниси завршио.

Душан

А ја ћу тебе да тужим и код маме и тате што ништа ниси учио. Само нешто певаш. Мислиш да сам ја глуп? Јесам мали, али нисам глуп!

Марко

Ништа ти не знаш. Ја пишем песму. Ајде сад губи се у своју собу.

Душан

Нећу.

Марко

Марш

Душан

Нећу док ми не прочиташ песму.

Марко

Није још готова.

Душан

Добро седећу овде док не буде готова.

(седа поред баба Стане)

А после краткотрајне тишине...

Душан

Бато, бато а какву песму пишеш?

Марко

Нешто што није за малу децу.

Душан

Е, знам! Ти си се заљубио и зато пишеш песму.

Марко

Е нисам. Баш ако хоћеш, пишем хип – хоп песму. биће то велики хит. Јован из мог одељења иде у музичку школу и има кући синтисајзер. Кад завршим стихове, идем код њега и урадићемо музику. То ће бити велики хит а ја ћу бити популаран као Еминем.

Душан

А хоћете да формирате групу?

Марко

Наравно, зваћемо се...

Душан

А је л' бих могао и ја да певам у групи?

Марко

Душане, знаш да је одговор : Не!

Душан

Онда ћу да кажем мами и тати шта радиш – да не учиш.

Марко (*размишља*)

Па можда би могао да певаш пратеће гласове....

Душан

Обећавааш?

Звоно... па... улази Јоца са синтисајзером.

Јоца

Пао друштво! Марко, брате... Имамо хит. Веруј ми ово је прави хит.

Музика креће. Јоца се клати у ритму хип хопа и пева.

Мене чека моја драга нека иде све до врага

Мене чека моја драга нека иде све до врага

мене чека моја драга нека иде све до врага

Мене чека моја драга нека иде све до врага

Придружује му се Душан и настављају

Мене чека моја драга нека иде све до врага

Мене чека моја драга нека иде све до врага

Марко

(довољно се изначудио и изнакрстио)

Оволико текста публика неће моћи да упамти... Јоцо, јеси ли ти нормалан?

(Јоца наравно сав збуњен. Тешко би се могло рећи постићен.)

Хип хоп није само дум дум дум. Мора да постоји и добра прича...

Звоно...па...улази мали Мома велики рокер са гитаром.

Сви

Ох, неее... мали Мома велики рокер...

Мома

Мир божји браћо. Чујем правимо бенд? А Моме се нико није сетио? Људи имам велики хит. Марко слушај. Јоцо прати ме – Е дур.

Почињу да праште гитарски рифови. Мома пева.

Мој је деда био рокер
певао је ко Џо Кокер
имао је луди фриз
баш је био шиз

Носио га нови талас
Бубе, Стонси, Елвис Присли,
рокенрол је закон био
он и данас исто мисли

Нико нема бољег деду
само бака још да схвати
причама о баловима
празну сламу млати

Идемо у диско деда
да се вратиш старој слави

а уз техно и реп звуке
бићеш наш ди џеј прави

Треба ли поменути да је и баба Стана играла.

Марко

Момо, ово је сасвим океј. Лепо си то урадио. Али ми правимо прави хип хоп бенд. Време рокера је прошло. Схваташ? Андерстенд? Пањимајеш? Каписко? Управо завршавам текст за наш велики хит. Дајте ми још пет минута самоће и бићемо најславнији бенд на свету. А ви за то време идите код Јоце у гаражу и спремите све за пробу. Океј?

Јоца

Мудар предлог. Прихваћен.

Мома

Ужелео сам се добре свирке и само зато прихватам.
Идемо.

И логично одоше. Марко се враћа свом `радном столу`.

Душан

Дакле? Ја нисам чуо одговор.

Марко

Одговор? Какав одговор?

Душан

Марко. не прави се блесав. Да ли певам са вама или не? Или ће тата и мама сазнати...

(Улази тата. Марко се уплаши)

Марко

Па певаћеш, кретену. Ћути.

Тата прилази до Марка и приноси хула хоп

Тата

Ја сам говорио да је то за девојчице али ево... захвали се баби што сам ти купио

Марко

Тата ? Шта је то?

Тата

Па ваљда хула хоп ... *(испробава га)*

Марко

Па ти је обичан круг који се зове хула хоп. То није хип хоп.

Тата

Знао сам. Знао сам да то није хип хоп. Али ово сигурно јесте. *(вади из џепа вијачу и почиње да скаче узвикујући Хип!)*

Марко

Тата, шта ти је?! Па то је само вијача.

Тата

Није хип – хоп ? Па сине није ваљда да си ово желео... *(вади из џепа хула хоп)*

Марко

Тата, то су хула хоп чарапе. Хтео сам да ми купиш неки ЦД са хип хоп музиком. Мислио сам да знаш шта да је хип-хоп – музика.

Тата

Хип – хоп је музика???!

Марко

Па да тата... Еминем, Јаруле, Тупак, Ел ел кул...

Тата

Је ли то она музика што иде само дум-дум-дум-дум док ти не пробије уши а онда неки тип рецитује брзо, брзо да га једва разумеш?

Марко

Па... може и тако да се схвати

Тата

Боже мој ... данашња омладина. Где је нестала она мелодичност у песми? Бора Чорба (*нева*) Остани ђубре до краја... па Ђоле у раздељак те љубим...

Душан

Тата, Марко прави групу.

Тата Ж

Групу?Молим? Какву групу?

Душан

Хип хоп групу. Са Јованом из одељења. Хоће да буде звезда.

Тата Ж

Јао мајко мила. Ја мислио – он учи. Знао сам да му неће помоћи ни свети Василије. Опет ће на родитељском онај носоња Перић да се цери кад се читају оцене његовом уображенку а ја ... Ма слушај , скунићу каиш па ћу преко дупета да ти истерам из главе тај хипа цупа хоп.

Баба Стана

Живораде, сине, магаре моје велико. Не будалесај. Да те је било шта занимало у животу сад се не би вук'о по комшилуку и испијао кафе и обилазио биро за запошљавање. Него седи и помози том детету.

Тата Ж

Али бре мама...

баба Стана

Живораде ...

Живорад стоји. Размишља.

Жалићеш једног дана што дететове снове ниси помогао. Жалићеш једног дана што си био само строг отац а не и дететов пријатељ.

Живорад и даље размишља. Сада полако седа за сто.

Тата Ж

Добро, можда си, мама, у праву. Слушај сине... у реду ... желиш хип хоп групу. Али напиши песму у том дум – дум ритму, али нека буду и мало српски

тонови. Онда убаци у текст онај локални језик без падежа као што причају у селу код стрица Вукашина. Нека буде оригинално. то ће ти донети славу.

Марко

Пале, ја радим праву хип хоп музика а теби ако се то свиђа уради сам.

Тишина. Песници би рекли гробна тишина. Марко пише, Живорад размисља. Одједном скочи.

Тата

И хоћу!

Марко

Молим?

Тата Ж

И хоћу. Урадићу хип хоп песму, најоригиналнију на свету. Биће боља од свих ваших. биће то светски хит.

Марко

Тата, шта ти је?

Баба Стана

Куку мени, шта учинише ова кризна времена!? Па зашто баш на мог сина? Куку и јао

Тата Ж

Да добро сте чули. Нисам луд. Комшија Милорад и ја направићемо ту... хип хоп групу и компоноваћемо сто пута лепшу песму од вас младих.

Марко

Ако те ја добро разумем изазиваш на двобој.

Тата Ж

На музички двобој.

Марко

Океј, матори за један сат у овој просторији. Баци коску.

Бацају коску, Марко одлази. Живорад сав уплахирен, нервозан притрчава до телефона.

Тата Ж

Ало, Милораде, ти си... Је л још чуваш књигу песама оног твог пријатеља Власте са оним смешним стиховима... Ма није важно због чега, мислим важно је... слушај ти и ја снимамо хип хоп песму... ма брате, нисам луд... можда би могли и добру лову да зарадимо на овоме...па шта хоћеш да се вратиш у твоју пропалу фирму. Стављај кафу сипај ракијицу, стижем на договор.

Спушта слушалицу, како рекосмо и даље нервозно и истрчава из собе. Одмах се враћа, као да је заборавио нешто.

Тата Ж

Баба Стано, устај идеш и ти. Ја кад правим нешто то мора да буде оригинално до даске.

Баба Стана

Бог с тобом Живораде. Ти си стварно одлепио.

Тата Ж

Устај море. Ајде сад пружи подршку свом сину.

Устаде и баба Стана и невољно пође за својим сином. Ех, шта у животу треба радити због деце.

Наравно сцена је и даље иста. Добар режисер ће овде убацити светлосне ефекте и ону дум-дум музику. Шалим се. Није баш хип хоп толико досадан. Само поподне кад аутор текста спава.

А онда... на сцену улазе с једне стране Марко, Душан, Јован са синтисајзером, Мома је ли и још неколико другова или ти и другарица обучени у типично реперску униформу. Са друге стране обучени онако како само машта лудог костимографа може да замисли улазе баба Стана, Живорад и Милорад.

Јован

Добар дан чика Живораде.

Тата Ж

Тао Јоцо, Јоване, Јованчо, Јоцуленце... јесте ли спремни?

Марко

Добар дан чика Милораде.

Милорад

Ћао мали комшијо. Разбићемо вас.

Тата Ж

Комшија представи нас.

Милорад

Нема шта да се представљамо. Представићемо се квалитетном музиком. Ми смо оркестар Хип хоп шајкача.

Деца с друге стране наравно прснуше у смех.

Јован

Какав вам је то назив?

Милорад

Врло модеран. А ви се зовете?

Јован

Ми? Ми смо група `Неоправдани изостанак`.

Наравно сад се маторци смеју.

Милорад

Е баш вам одговара.

Марко

Људи, нема више приче. Да кренемо.

Тата Ж

Ви сте млађи имате предност. Наступајте први.

Момци повикаше чувено ``океј`` и почеше да се постављају. Сада наравно може да дође до

изражаја онај пиштољ, пардон, ЦД плејер с почетка текста. Али о томе нека одлучи онај ко ради представу. И онда је група `Неоправдани изостанак` кренула са песмом.

Ово је прича о једном чудном чови
размишља о свему другом најмање о лови

нудили му радна места од Грчке до Канаде
никад није био жељан само просте зараде

У школи је увек био пример само такав
никад није био рокер, никад хипи длакав
знојио је на столици он гузицу своју
па је жену голу први пут видео у Плејбоју

На факсу са десеткама прослављао себе је
заљубљен у шестаре, лењире и бројеве
како ли је тако јадник нашо жену себи, бре
нико не зна, то је право чудо психијатрије

Жена му је Петрија, Петрија
права љубав ипак геометрија

Завршивши песму група 'Неоправдани изостанак' баца коску и честитају једни другима.

Марко

А сад наступајте ви! Да вас чујемо и видимо.

У ритму хип хоп са оријентал звуцима наступа група 'Хип хоп шајкача'.

Хип хоп шајкача

Кад мој деда почне пцује

то је да се записује

ће потрошиш три оловке

док запишеш све теј псовке

Завршивши честитају једни другима.

Тата Живорад

А сад? Ко је био бољи?

Неоправдани изостанак

Ми! Ми! Ми!

Хип хоп шајкача

Ми! Ми! Ми!

И ко ће да пресуди у свему овоме? Ја, аутор текста? Не, хвала не пада ми на памет. Публика? Може ако тако замисли режисер.

Режисер

Шта је ово људи? Каква је то свађа? Јесмо ли се тако договорили? Ја сам ово режирао и не дозвољавам да пред крај забрљате.

Марко

Али шефе... Они су...

Режисер

Тишина! Овде ја командујем. Пусти овим маторцима
нек се излудују још једном и бежите кући.

И оде.

*И као што рече строги чика режисер крену још
једаред `Хип хоп шајкача` а онда се пред крај песме
сви поклонили и одоше.*

И то је један од крајева. Друге смислите сами. Тао.

К Р А Ј